

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการรับหรือชำระเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากการทำธุรกรรมระหว่างประเทศที่นับวันจะมีบทบาทมากขึ้น เห็นได้จากการที่ประเทศไทยได้มีการปรับเปลี่ยนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเป็นระยะ เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้น ซึ่งปัจจุบันนี้ประเทศไทยได้ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว แทนการใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบตะกร้าเงิน แม้ว่าไทยจะหันมาใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว แต่ความผันผวนและความไม่แน่นอนของอัตราแลกเปลี่ยนก็ส่งผลกระทบต่อทั้งการค้า การลงทุน และการก่อหนี้ต่างประเทศตามไปด้วย โดยเฉพาะด้านการค้าระหว่างประเทศที่ความผันผวนของค่าเงิน ทำให้ธุรกิจที่ต้องใช้เงินตราเพื่อทำธุรกรรมทางเศรษฐกิจ ต้องได้รับผลกระทบจากความไม่มีเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน ดังนั้น ภาครัฐหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรมีการวางนโยบายที่ดี โดยพิจารณาถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่ออัตราแลกเปลี่ยน เพื่อให้ระดับอัตราแลกเปลี่ยนมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจในขณะนั้นและส่งผลดีในระยะยาวต่อไป

การศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศไทยตามแนวคิด portfolio balance approach โดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในการวิเคราะห์ ซึ่งได้นำเทคนิค unit root test มาใช้เพื่อทดสอบคุณสมบัติความนิ่งของข้อมูล สำหรับตัวแปรทุกตัว โดยวิธี Augmented-Dickey Fuller test และได้ประยุกต์ใช้เทคนิค cointegration และ error correction model ของ Engle and Granger มาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวของตัวแปรที่กำหนดไว้ในแบบจำลองกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง และเพื่ออธิบายการปรับตัวในระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยทำการศึกษาตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2547

6.1.1 สรุปผลการทดสอบ Unit Root โดยวิธี Augmented-Dickey Fuller Test

1. กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ

จากการทดสอบ unit root ตามวิธีการ Augmented-Dickey Fuller test ที่ level order พบว่า มีเพียงผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในคาบที่ผ่านมาเท่านั้นที่มีความนิ่งของข้อมูล ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่มีความนิ่งของข้อมูล และเมื่อนำข้อมูลของตัวแปรเหล่านั้นมาหาผลต่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความนิ่ง พบว่า เมื่อทดสอบที่ first difference order ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง และไม่เกิดปัญหา autocorrelation

2. กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น

จากการทดสอบ unit root ตามวิธีการ Augmented-Dickey Fuller test ที่ level order พบว่า มีเพียงผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับดุลบัญชีเดินสะพัด ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในคาบที่ผ่านมาเท่านั้นที่มีความนิ่งของข้อมูล ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่มีความนิ่งของข้อมูล และเมื่อนำข้อมูลของตัวแปรเหล่านั้นมาหาผลต่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความนิ่ง พบว่า เมื่อทดสอบที่ first difference order ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง และไม่เกิดปัญหา autocorrelation

3. กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง

จากการทดสอบ unit root ตามวิธีการ Augmented-Dickey Fuller test ที่ level order พบว่า มีเพียงผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในคาบที่ผ่านมาเท่านั้นที่มีความนิ่งของข้อมูล ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่มีความนิ่งของข้อมูล และเมื่อนำข้อมูลของตัวแปรเหล่านั้นมาหาผลต่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความนิ่ง พบว่า เมื่อทดสอบที่ first difference order ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง และไม่เกิดปัญหา autocorrelation

4. กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์

จากการทดสอบ unit root ตามวิธีการ Augmented-Dickey Fuller test ที่ level order พบว่า มีเพียงผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในคาบที่ผ่านมาเท่านั้นที่มีความนิ่งของข้อมูล ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่มีความนิ่งของข้อมูล และเมื่อนำข้อมูลของตัวแปรเหล่านั้นมาหาผลต่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความนิ่ง พบว่าเมื่อทดสอบที่ first difference order ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง และไม่เกิดปัญหา autocorrelation

5. กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย

จากการทดสอบ unit root ตามวิธีการ Augmented-Dickey Fuller test ที่ level order พบว่า มีเพียงผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างของระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ และผลต่างของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศในคาบที่ผ่านมาเท่านั้นที่มีความนิ่งของข้อมูล ส่วนตัวแปรที่เหลือไม่มีความนิ่งของข้อมูล และเมื่อนำข้อมูลของตัวแปรเหล่านั้นมาหาผลต่าง เพื่อให้ข้อมูลมีความนิ่ง พบว่า เมื่อทดสอบที่ first difference order ตัวแปรทุกตัวมีความนิ่ง และไม่เกิดปัญหา autocorrelation

6.1.2 **สรุปผลการทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาว (Cointegration) ของแบบจำลอง**

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพในระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงตามแนวคิด portfolio balance approach โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 5 กรณี คือ กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยน ญี่ปุ่น กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ และกรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย โดยประยุกต์ใช้วิธี cointegration ของ Engle and Granger เพื่อทดสอบความสัมพันธ์เชิงดุลยภาพระยะยาวระหว่างปัจจัยที่กำหนดในแบบจำลองกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง และทดสอบว่าตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นไปตามสมมติฐานของแบบจำลองตามแนวคิด portfolio balance approach หรือไม่ ซึ่งสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ ดังนี้

1. แบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐ

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ อัตราแรงในการเกินดุลหรือขาดดุลสะสมในดุลบัญชีเดินสะพัด สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา และมีทิศทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีที่คาดไว้ ยกเว้น ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการคาดการณ์ของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่ได้พิจารณาจากตัวแปรเหล่านี้ และอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินกว่าจะคาดการณ์ได้ โดยตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงได้ร้อยละ 85.07 %

2. แบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมาผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และสัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า และมีทิศทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีที่คาดไว้ ยกเว้น ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด และผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการคาดการณ์ของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่ได้พิจารณาจากตัวแปรเหล่านี้ และอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินกว่าจะคาดการณ์ได้ โดยตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงได้ร้อยละ 77.50%

3. แบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างเงินทุน

สำรวจระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา อัตราแรงในการเกินดุลหรือขาดดุลสะสมในดุลบัญชีเดินสะพัด สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา และมีทิศทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีที่คาดไว้ ยกเว้น ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการคาดการณ์ของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่ได้พิจารณาจากตัวแปรเหล่านี้ และอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินกว่าจะคาดการณ์ได้ โดยตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงได้ร้อยละ 86.16%

4. แบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง คือ ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่างประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา และมีทิศทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีที่คาดไว้ ยกเว้น ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการคาดการณ์ของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่ได้พิจารณาจากตัวแปรเหล่านี้ และอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินกว่าจะคาดการณ์ได้ โดยตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงได้ร้อยละ 86.44%

5. แบบจำลองอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย

จากผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรทุกตัว คือ ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด อัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงในคาบที่ผ่านมา ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ อัตราแรงในการเกินดุลหรือขาดดุลสะสมในดุลบัญชีเดินสะพัด สัดส่วนของเงินทุนสำรองระหว่าง

ประเทศต่อมูลค่าการนำเข้า ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมภายในประเทศ ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์เชิงคุณภาพระยะยาวกับอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง และมีทิศทางความสัมพันธ์ตามทฤษฎีที่คาดไว้ ยกเว้น ผลต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศกับต่างประเทศ ผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัด ผลต่างระหว่างระดับราคาในประเทศกับต่างประเทศ และผลต่างระหว่างเงินทุนสำรองระหว่างประเทศกับผลรวมสะสมของดุลบัญชีเดินสะพัดในคาบที่ผ่านมา ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการคาดการณ์ของอัตราแลกเปลี่ยนอาจไม่ได้พิจารณาจากตัวแปรเหล่านี้ และอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้เป็นข้อมูลรายเดือน ซึ่งอาจเป็นระยะเวลาที่สั้นเกินกว่าจะคาดการณ์ได้ โดยตัวแปรเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงได้ร้อยละ 90.31 %

6.1.3 สรุปผลการทดสอบ Error Correction Model (ECM)

สำหรับการประมาณแบบจำลอง error correction model เพื่ออธิบายการปรับตัวในระยะสั้นของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว พบว่า การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงเพื่อให้ปรับตัวเข้าสู่ค่าดุลยภาพในระยะยาวนั้นขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรต่างๆ ในเดือนที่ผ่านมา และค่าความเบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพในเดือนที่ผ่านมา โดยที่ส่วนที่เบี่ยงเบนออกจากดุลยภาพนั้นจะลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งผลจากการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อ 100 เยนญี่ปุ่น พบว่า ค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้นมีค่ามากที่สุด คือ 1.265 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความคลาดเคลื่อนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเบี่ยงเบนออกจากค่าดุลยภาพในช่วงเดือนที่ผ่านมาจะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงประมาณ 126.50% ในเดือนนี้ รองลงมา คือ กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้น คือ 1.1931 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความคลาดเคลื่อนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเบี่ยงเบนออกจากค่าดุลยภาพในช่วงเดือนที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงประมาณ 119.31% ในเดือนนี้ กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อดอลลาร์สิงคโปร์ มีค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้น คือ 1.0635 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความคลาดเคลื่อนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเบี่ยงเบนออกจากค่าดุลยภาพในช่วงเดือนที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงประมาณ 106.35% ในเดือนนี้ กรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อปอนด์สเตอร์ลิง มีค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้น

คือ 0.9492 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความคลาดเคลื่อนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเบี่ยงเบนออกจากค่าดุลยภาพในช่วงเดือนที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงประมาณ 94.92% ในเดือนนี้ และกรณีอัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อริงกิตมาเลเซีย มีค่าความเร็วในการปรับตัวในระยะสั้น คือ 0.7916 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความคลาดเคลื่อนที่อัตราแลกเปลี่ยนจะเบี่ยงเบนออกจากค่าดุลยภาพในช่วงเดือนที่ผ่านมา จะมีการปรับตัวเพื่อให้ความคลาดเคลื่อนลดลงประมาณ 79.16% ในเดือนนี้ ตามลำดับ

6.2 ข้อเสนอแนะ

1) ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย ควรมีนโยบายและวางแผนในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในขณะนั้น เนื่องจากถ้าอัตราดอกเบี้ยต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยในประเทศคงเดิม จะส่งผลให้เกิดการไหลเวียนของเงินทุน ความต้องการถือเงินตราต่างประเทศจึงเพิ่มสูงขึ้น อันจะทำให้ค่าเงินบาทของไทยอ่อนค่าลง

2) รัฐบาลควรมีนโยบายในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมของไทย เนื่องจากเป็นภาคการผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ หากรายได้จากภาคอุตสาหกรรมเพิ่มสูงขึ้น ก็จะส่งผลให้รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นด้วย นั่นหมายถึงระดับความมั่งคั่งของประเทศที่สูงขึ้น ส่งผลให้อัตราแลกเปลี่ยนปรับตัวในทางที่ดีขึ้น

3) รัฐบาลควรมีแนวนโยบายในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการส่งออก และสร้างความเชื่อมั่นต่อนักลงทุนทั้งภายในและต่างประเทศให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น รวมทั้งส่งเสริมด้านการศึกษาวิจัย และพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า จนสามารถที่จะผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าได้ เมื่อการนำเข้ามีปริมาณที่ลดลงก็จะทำให้ดุลการค้าของประเทศมีอัตราการเกินดุลอย่างต่อเนื่องหรืออยู่ในระดับที่สมดุล ส่งผลต่อดุลบัญชีเดินสะพัดให้มีการเกินดุลด้วย อันจะส่งผลดีต่ออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของไทยให้ปรับตัวดีขึ้น

4) รัฐบาลควรติดตามสถานการณ์และควรใช้มาตรการการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน และวางนโยบายให้เหมาะสมและสอดคล้อง ทั้งนี้เพื่อลดการผันผวนในระยะสั้น จากนั้นจึงค่อยผ่อนคลายและยกเลิกเมื่อสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ

6.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของไทย โดยอาศัยแนวคิด portfolio balance approach ในครั้งนี้ ได้ทำการวิเคราะห์เฉพาะอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริง ซึ่งจะเห็นว่าผลที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานทั้งหมด ดังนั้นหากต้องการศึกษาให้ครอบคลุมกว่านี้ ควรนำอัตราแลกเปลี่ยนแบบ real effective exchange rate มาทำการศึกษาดู เพื่อให้ได้ผลที่สอดคล้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การศึกษานี้ได้ใช้ตัวแปรดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมมาเป็นตัวแปรแทน (proxy variable) ความมั่งคั่งของประเทศ หากต้องการให้ได้ผลที่ใกล้เคียงความจริงมากกว่านี้ ควรนำเอารายได้ประชาชาติมาใช้ในการวิเคราะห์แทน เพื่อให้ได้ผลการศึกษาที่สอดคล้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น และเพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามาใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจในการลงทุนและป้องกันความเสี่ยงอันเนื่องมาจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านการเงินและอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศ ให้มีความเหมาะสมและถูกต้องต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved